ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 19.05.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

157

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 24. augusta 1999 bola v Canberre podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Austráliou o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Zmluva nadobudla platnosť výmenou nót, t. j. 22. decembra 1999, na základe článku 27 ods. 2.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Austráliou o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Slovenská republika a Austrália, prajúc si uzatvoriť Zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov, dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa bude vzťahovať na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva bude vzťahovať, sú:
   a) v Slovenskej republike
      (i) daň z príjmov fyzických osôb a
      (ii) daň z príjmov právnických osôb;
   b) v Austrálii
   daň z príjmu a daň z prenájmu zdrojov týkajúcich sa mimopobrežných projektov, vzťahujúcich sa na prieskum alebo ťažbu ropných zdrojov, ktoré sa ukladajú podľa federálneho práva Austrálie.
2. Táto zmluva sa bude vzťahovať aj na všetky rovnaké alebo svojou podstatou podobné dane, ktoré budú uložené podľa federálneho práva Austrálie alebo podľa práva Slovenskej republiky po dátume podpisu tejto zmluvy dodatočne alebo namiesto súčasných daní. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú navzájom informovať o všetkých podstatných zmenách, ktoré boli vykonané v ich príslušných zákonoch týkajúcich sa daní, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, v rámci primeraného časového obdobia od vykonania týchto zmien.

Článok 3
Všeobecné definície

1. V tejto zmluve, ak to súvislosť nevyžaduje odlišne,

a) výraz „Slovenská republika“, ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoju suverenitu, suverénne práva alebo súdnu právomoc v súlade s pravidlami medzinárodného práva;

b) výraz „Austrália“, ak je použitý v zemepisnom zmysle, vylučuje všetky vonkajšie územia okrem

(i) územia ostrova Norfolk (Norfolk Island),

(ii) územia Vianočného ostrova (Christmas Island),

(iii) územia Kokosových (Kýlových) ostrovov [Cocos (Keeling) Islands],

(iv) územia ostrovov Ashmore a Cartier (Ashmore and Cartier Islands),

(v) územia ostrova Heard a ostrovov McDonald (Heard Island and McDonald Islands) a

(vi) územia ostrovov Koralového mora (Coral Sea Islands)

a zahŕňa akúkoľvek oblasť priľahlú k územným hraniciam Austrálie (vrátane území špecifikovaných v tomto pododseku), ktoré sú v súčasnosti platné, v súlade s medzinárodným právom, právom Austrálie týkajúcim sa výskumu alebo ťažby akýchkoľvek prírodných zdrojov morského dna a podložia kontinentálneho šelfu;

c) výraz „austrálska daň“ označuje daň ukladanú Austráliou, na ktorú sa v zmysle článku 2 vzťahuje táto zmluva;

d) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za spoločnosť alebo právnickú osobu;

e) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) v prípade Slovenskej republiky ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu a

(ii) v prípade Austrálie vládneho komisára pre daňové záležitosti alebo jeho splnomocneného zástupcu;

f) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Austráliu;

g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa súvislostí podnik prevádzkovaný rezidentom Slovenskej republiky alebo podnik prevádzkovaný rezidentom Austrálie;

h) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenia osôb;

i) výraz „slovenská daň“ označuje daň ukladanú Slovenskou republikou, na ktorú sa v zmysle článku 2 vzťahuje táto zmluva;

j) výraz „daň“ označuje podľa súvislostí austrálsku daň alebo slovenskú daň, ale nezahŕňa žiadne penále ani úroky uložené podľa práva niektorého zo zmluvných štátov, ktoré súvisia s jeho daňou.

2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný v tejto zmluve, bude mať na vykonávanie tejto zmluvy zmluvným štátom, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad, taký význam, aký má podľa platného práva toho štátu, ktorý upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy je osoba rezidentom niektorého zmluvného štátu, ak je táto osoba považovaná za rezidenta tohto štátu na účely jej zdanenia.

2. Na účely tejto zmluvy osoba nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, ak táto osoba podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte.

3. Ak podľa predchádzajúcich ustanovení tohto článku je fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, jej postavenie sa určí takto:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom len v tom zmluvnom štáte, v ktorom má trvalé bydlisko;

b) ak má táto osoba trvalé bydlisko v oboch zmluvných štátoch alebo nemá trvalé bydlisko ani v jednom z nich, predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava;

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom len v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie ekonomické a osobné vzťahy.

4. Na účely odseku 3 bude štátne občianstvo alebo štátna príslušnosť fyzickej osoby niektorého zmluvného štátu kritériom určujúcim stupeň ekonomických a osobných vzťahov tejto osoby k tomuto štátu.

5. Ak osoba iná ako fyzická je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ vo vzťahu k podniku označuje trvalé miesto podnikania, ktorého prostredníctvom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva podnikateľskú činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,

g) poľnohospodárske pozemky, pastviská alebo lesy,

h) stavenisko alebo stavbu, inštalačný alebo montážny projekt, ktorý trvá dlhšie ako 12 mesiacov, a

i) poskytovanie služieb vrátane poradenských služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnanca alebo iného pracovníka v druhom zmluvnom štáte za predpokladu, že takéto činnosti pokračujú v tomto druhom štáte pri rovnakom alebo súvisiacom projekte počas jedného obdobia alebo viacerých období úhrnne viac než šesť mesiacov v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období.

3. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň iba z dôvodu

a) využívania zariadenia jedine na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru alebo výrobkov patriacich tomuto podniku, alebo

b) zásob tovaru alebo výrobkov patriacich podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania, alebo

c) zásob tovaru alebo výrobkov patriacich podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom, alebo

d) trvalého zariadenia na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo výrobkov alebo na zhromažďovanie informácií pre podnik, alebo

e) trvalého zariadenia na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter, napríklad na reklamu alebo vedecký výskum.

4. Predpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v niektorom zmluvnom štáte a prostredníctvom nej vykonáva podnikateľskú činnosť, ak

a) vykonáva dozorné činnosti v tomto štáte v súvislosti so staveniskom alebo stavbou, s inštalačným alebo montážnym projektom, ktoré sa vykonávajú v tomto štáte po čas dlhší ako 12 mesiacov, alebo

b) má stále zariadenie zahŕňajúce napríklad, ale nie výlučne konštrukciu, inštaláciu, vrtnú súpravu alebo strojové zariadenie, ktoré sa používa v tomto štáte na základe alebo podľa zmluvy s podnikom.

5. Osoba iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 6, konajúca v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, bude sa považovať za stálu prevádzkareň tohto podniku v prv spomenutom štáte, ak

a) táto osoba má a obvykle používa splnomocnenie uzatvárať v tomto štáte zmluvy v mene podniku, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené iba na nákup tovaru pre podnik, alebo

b) takto konajúc, osoba vyrába alebo spracúva v tomto štáte pre podnik tovar alebo výrobky patriace podniku.

6. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tomto druhom štáte vykonáva činnosť prostredníctvom osoby, ktorá je maklérom, nezávislým zástupcom pracujúcim za províziu alebo akýmkoľvek iným nezávislým zástupcom, a táto osoba koná obvyklým spôsobom v rámci bežnej činnosti osoby ako maklér alebo nezávislý zástupca.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá vykonáva činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), nevytvorí sama osebe z takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

8. Princípy, ktoré boli stanovené v predchádzajúcich odsekoch tohto článku, budú sa uplatňovať na účely tejto zmluvy, či už sa stála prevádzkareň nachádza mimo oboch zmluvných štátov, alebo či podnik, ktorý nie je podnikom zmluvného štátu, má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nehnuteľný majetok nachádza.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ v tomto článku má vo vzťahu k niektorému zmluvnému štátu taký význam, aký má podľa zákonov tohto štátu, a zahŕňa

a) prenájom pôdy a akékoľvek iné oprávnenia na pôdu alebo disponovanie ňou, či už využívané, alebo nie, vrátane práv na prieskum nerastných ložísk, ložísk ropy alebo plynu, alebo iných prírodných zdrojov a práva ťažiť v týchto ložiskách alebo zdrojoch a

b) právo prijímať premenlivé alebo pevné platby, buď ako náhradu za využívanie, alebo v súvislosti s využívaním, alebo za právo na prieskum alebo využívanie nerastných ložísk, ložísk ropy alebo plynu, kameňolomov alebo iných miest ťažby alebo využívania prírodných zdrojov.

3. Akékoľvek oprávnenie alebo právo uvedené v odseku 2 bude sa považovať za určené na miesto, kde sú podľa okolností pozemky, nerastné ložiská, ložiská ropy alebo plynu, kameňolomy alebo prírodné zdroje umiestnené alebo kde sa môže uskutočňovať ich prieskum.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa budú uplatňovať aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon osobne vykonávaných nezávislých činností.

Článok 7

Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu budú podliehať zdaneniu len v tomto štáte, ak tento podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte. Ak tento podnik vykonáva svoju

činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa nachádza v tomto druhom štáte, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by bola mohla docieliť, keby bola ako iný a samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá vo vzťahu k podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou, alebo k iným podnikom, s ktorými obchoduje.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa umožní odpočítať náklady podniku vynaložené na účely tejto stálej prevádzkarne (vrátane nákladov na riadenie a všeobecných správnych nákladov takto vynaložených), ktoré by boli odpočítateľné, ak by stála prevádzkareň ako nezávislý subjekt hradila tieto náklady, či už boli vynaložené v zmluvnom štáte, v ktorom je takáto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Stálej prevádzkarni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že táto stála prevádzkareň iba nakupovala tovar pre podnik.
5. Nič v tomto článku neovplyvní uplatňovanie akéhokoľvek právneho predpisu niektorého zmluvného štátu vzťahujúceho sa na určenie daňovej povinnosti osoby v prípadoch, keď informácia dostupná príslušnému úradu tohto štátu je nedostatočná na určenie ziskov pripočítateľných stálej prevádzkarni, za predpokladu, že tento právny predpis bude použitý, až keď to umožní informácia dostupná príslušnému úradu v súlade s princípmi tejto zmluvy.
6. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov alebo majetku uvedených osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov ovplyvnené ustanoveniami tohto článku.
7. Nič v tomto článku neovplyvní uplatňovanie akéhokoľvek právneho predpisu niektorého zmluvného štátu vzťahujúceho sa na daň ukladanú na zisky z poistenia nerezidentov za predpokladu, že ak sa príslušný právny predpis účinný v každom zmluvnom štáte ku dňu podpisu tejto zmluvy zmení (okrem malých zmien, aby nebol ovplyvnený jeho všeobecný charakter), zmluvné štáty budú navzájom konzultovať o zvážení akéhokoľvek vhodného doplnku k tomuto odseku.
8. Ak

   a) rezident jedného zmluvného štátu je skutočne oprávnený, či už priamo, alebo prostredníctvom jedného zvereného majetku alebo viacerých zverených majetkov na podiel na zisku z činnosti podniku, ktorú vykonáva v druhom zmluvnom štáte správca zvereného majetku, ktorý je iný než zverený majetok, s ktorým sa zaobchádza ako so spoločnosťou na daňové účely, a

   b) v súvislosti s týmto podnikom by správca zvereného majetku mal mať podľa zásad článku 5 stálu prevádzkareň v tomto druhom štáte,

   podnik prevádzkovaný správcom zvereného majetku sa bude považovať za podnikateľskú činnosť vykonávanú týmto rezidentom v druhom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne umiestnenej v tom druhom štáte a takýto podiel na zisku podniku sa bude pripisovať tejto stálej prevádzkarni.

Článok 8
Lode a lietadlá

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel poberané rezidentom niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Takéto zisky sa môžu bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ak sú ziskami z prevádzkovania lodí alebo lietadiel obmedzeného iba na miesta v tomto druhom štáte.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa budú uplatňovať na podiel na ziskoch z prevádzkovania lodí alebo lietadiel, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z účasti na poole, na spoločnej dopravnej prevádzkovej organizácii alebo na medzinárodnej prevádzkovej agentúre.
4. Na účely tohto článku zisky poberané z lodnej alebo leteckej prepravy cestujúcich, dobytka, pošty, tovaru alebo výrobkov poslaných z niektorého zmluvného štátu s vyložením na ďalšom

mieste v tomto štáte sa budú považovať za zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel obmedzeného iba na miesta v tomto štáte.

Článok 9
Spoločné podniky

1. Ak

   a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu a podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v oboch prípadoch platia medzi dvoma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch podmienky, ktoré sa líšia od podmienok dojednaných medzi nezávislými podnikmi konajúcimi medzi sebou úplne nezávisle, potom môžu byť akékoľvek zisky, o ktorých možno predpokladať, že by boli nebyť týchto podmienok docielené jedným z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky neboli docielené, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

2. Nič v tomto článku neovplyvní uplatňovanie akéhokoľvek právneho predpisu zmluvného štátu vzťahujúceho sa na určenie daňovej povinnosti osoby vrátane určenia v prípadoch, keď informácia, ktorú majú príslušné úrady daného štátu k dispozícii, nie je dostatočná na stanovenie príjmov, ktoré možno pripočítať podniku, a to za predpokladu, že tento právny predpis sa bude uplatňovať v obvyklom rozsahu v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

3. Ak sú zisky, na ktorých základe bol podnik jedného zmluvného štátu zdanený v tomto štáte v súlade s ustanoveniami odsekov 1 a 2, zahrnuté aj do ziskov podniku druhého zmluvného štátu a následne zdanené v tomto druhom štáte a ak zisky takto zahrnuté sú ziskami, o ktorých možno predpokladať, že by boli docielené týmto podnikom druhého štátu za predpokladu, že by podmienky dohodnuté medzi podnikmi boli také, aké by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi konajúcimi medzi sebou úplne nezávisle, potom prv spomenutý štát vhodne upraví sumu dane stanovenú na takéto zisky v prv spomenutom štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa berie náležitý ohľad na ostatné ustanovenia tejto zmluvy, a ak to bude nevyhnutné, príslušné úrady zmluvných štátov sa vzájomne poradia.

Článok 10
Dividendy

1. Na účely zdanenia dividend dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ktoré sú dividendami, na ktoré je rezident druhého zmluvného štátu skutočne oprávnený, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Na účely ich zdanenia tieto dividendy môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; daň takto stanovená však nepresiahne 15 percent hrubej sumy dividend.

3. Výraz „dividendy“ v tomto článku označuje príjmy z akcií a iné príjmy prirovnateľné k príjmom z akcií podľa právnych predpisov vzťahujúcich sa na dane v tom zmluvnom štáte, v ktorom spoločnosť uskutočňujúca rozdelenie je na účely ich zdanenia rezidentom.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak osoba skutočne oprávnená na dividendy, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé činnosti prostredníctvom stálej základne umiestnenej v tomto druhom štáte, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkarni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ktoré sú dividendami, na ktoré je osoba, ktorá nie je rezidentom druhého zmluvného štátu, skutočne oprávnená, budú oslobodené v tomto druhom štáte od dane okrem prípadu, ak sa vzhľadom na podiel, na ktorý sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo stálu základňu umiestnenú v tomto druhom štáte. Tento odsek sa nepoužije vo vzťahu k dividendám,

ktoré vypláca ktorákoľvek spoločnosť, ktorá je na účely austrálskej dane rezidentom Austrálie a ktorá je tiež na účely slovenskej dane rezidentom Slovenskej republiky.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, na ktoré je rezident druhého zmluvného štátu skutočne oprávnený, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Takéto úroky môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; daň takto stanovená však nepresiahne desať percent hrubej sumy úrokov.
3. Výraz „úroky“ v tomto článku zahŕňa úroky z vládnych cenných papierov alebo z obligácií alebo dlhopisov, či už zabezpečených, alebo nezabezpečených záložným právom, ktoré poskytujú alebo neposkytujú právo podieľať sa na ziskoch, úroky z akejkoľvek inej formy zadĺženia a všetky ďalšie príjmy prirovnateľné k príjmom z peňazí požičaných podľa práva týkajúceho sa daní zmluvného štátu, v ktorom majú úroky svoj zdroj.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak osoba skutočne oprávnená na úroky, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky svoj zdroj, prostredníctvom stálej prevádzkarne umiestnenej v tomto druhom štáte, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé činnosti zo stálej základne umiestnenej v tomto druhom štáte a vzhľadom na zadĺženie, z ktorého sa úroky vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Na účely zdanenia úrokov sa predpokladá, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu, alebo osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba vyplácajúca úroky, či už je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte alebo mimo oboch zmluvných štátov stálu prevádzkareň alebo stálu základňu a v spojení s ňou došlo k zadĺženiu, z ktorého sa platia úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma úrokov, ktoré sú platené vzhľadom na zadĺženie, z ktorého sa vyplácajú, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a osobou skutočne oprávnenou na úroky, alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ s osobou skutočne oprávnenou, keby neboli tieto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. V takom prípade presahujúca časť sumy zaplatených úrokov zostane zdaniteľná podľa právnych predpisov týkajúcich sa daní každého zmluvného štátu, ale s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Autorské honoráre a licenčné poplatky

1. Autorské honoráre a licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v zmluvnom štáte a ktoré sú licenčnými poplatkami, na ktoré je rezident druhého zmluvného štátu skutočne oprávnený, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Tieto autorské honoráre a licenčné poplatky môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, podľa právnych predpisov tohto štátu; daň takto stanovená však nepresiahne desať percent hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „autorské honoráre a licenčné poplatky“ v tomto článku označuje platby alebo pripísané sumy, či už pravidelné, alebo nepravidelné, vyčíslené alebo vypočítané v takom rozsahu, v akom sú platené ako náhrada za

   a) použitie alebo právo na použitie akéhokoľvek autorského práva, patentu, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, ochrannej známky alebo iného podobného majetku alebo práva, alebo

   b) použitie alebo právo na použitie akéhokoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo

c) poskytovanie vedeckých, technických, priemyselných alebo obchodných vedomostí, alebo informácií, alebo

d) poskytovanie akejkoľvek pomoci, ktorá sa poskytuje na účely možnej aplikácie alebo užívania, ktorá je podporná a doplnková voči akémukoľvek majetku alebo právu, ako je uvedené v pododseku a), voči akémukoľvek zariadeniu, ako je uvedené v pododseku b), alebo voči akýmkoľvek vedomostiam alebo informáciám, ako sú uvedené v pododseku c), alebo

e) použitie alebo právo na použitie akýchkoľvek

(i) hraných filmov, alebo

(ii) filmov alebo videopások používaných v súvislosti s televíziou, alebo

(iii) pások používaných v súvislosti s rozhlasovým vysielaním, alebo

f) príjem alebo právo prijímať vizuálne obrazy alebo zvuky, alebo oboje vysielané pre verejnosť prostredníctvom

(i) satelitu alebo

(ii) kábla, optického vlákna, alebo podobnej technológie, alebo

g) použitie v súvislosti s televíznym vysielaním alebo rozhlasovým vysielaním, alebo právo na použitie v súvislosti s televíznym vysielaním alebo rozhlasovým vysielaním, vizuálnymi obrazmi alebo zvukmi, alebo oboma vysielanými prostredníctvom

(i) satelitu alebo

(ii) kábla, optického vlákna, alebo podobnej technológie, alebo

h) úplné alebo čiastočné vzdanie sa práva súvisiaceho s použitím alebo poskytovaním akéhokoľvek majetku alebo práva uvedeného v pododsekoch a), b), e), f) a g) tohto odseku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak osoba skutočne oprávnená na licenčné poplatky, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé činnosti prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým sú licenčné poplatky platené alebo pripísané, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V oboch prípadoch sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám alebo nižší správny útvar, alebo miestny orgán tohto štátu, alebo osoba, ktorá je na účely zdanenia rezidentom tohto štátu. Ak však osoba vyplácajúca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte alebo mimo oboch zmluvných štátov stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a osobou skutočne oprávnenou na licenčné poplatky alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov, ktoré sú platené alebo pripísané s ohľadom na to, za čo sú platené alebo pripísané, presahuje sumu, ktorú by bol obvykle dohodol platiteľ s osobou skutočne oprávnenou, keby nebol tento vzťah, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. V takom prípade presahujúca časť sumy licenčných poplatkov zaplatených alebo pripísaných sa zdaní podľa právnych predpisov vzťahujúcich sa na zdanenie v každom zmluvnom štáte s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Scudzenie majetku

1. Príjmy, zisky alebo výnosy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu, zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Príjmy, zisky alebo výnosy zo scudzenia majetku, ktorý je iný než nehnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte alebo ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident prv spomenutého štátu má v tomto druhom štáte na výkon nezávislých činností vrátane príjmov alebo ziskov zo scudzenia takejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takejto stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Príjmy, zisky alebo výnosy zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, alebo z majetku (iného než nehnuteľný majetok), ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je podnik uskutočňujúci prevádzku týchto lodí alebo lietadiel rezidentom.
4. Príjmy, zisky alebo výnosy poberané rezidentom jedného zmluvného štátu zo scudzenia akýchkoľvek akcií alebo iných podielov v spoločnosti, alebo z podielov akéhokoľvek druhu v osobnej obchodnej spoločnosti, truste, alebo v inom nositeľovi práv, kde hodnota aktív takéhoto nositeľa práv pozostáva v prevažnej miere z nehnuteľného majetku umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte. Hodnota aktív takéhoto nositeľa práv môže byť vo vlastníctve priamo, alebo nepriamo prostredníctvom jedného alebo viacerých začlenených nositeľov práv, napríklad prostredníctvom reťazca spoločností.
5. Nič v tejto zmluve neovplyvní aplikáciu právnych predpisov niektorého zmluvného štátu týkajúcich sa zdanenia ziskov kapitálovej povahy, poberaných zo scudzenia akéhokoľvek majetku iného než toho, na ktorý sa vzťahuje ktorýkoľvek predchádzajúci odsek tohto článku.
6. V tomto článku má výraz „nehnuteľný majetok“ taký istý význam ako v článku 6.
7. Umiestnenie nehnuteľného majetku sa na účely tohto článku určí v súlade s ustanoveniami článku 6 ods. 3.

Článok 14

Osobne vykonávané nezávislé činnosti

1. Príjmy poberané fyzickou osobou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, zo slobodného povolania alebo z inej nezávislej činnosti podobného charakteru podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak fyzická osoba nemá obvykle v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon osobných činností. Ak taká osoba má takúto stálu základňu, môžu byť príjmy zdanené v druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať k činnostiam vykonávaným z tejto stálej základne.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa služby vykonávané ako nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo učiteľské činnosti, ako aj vykonávanie nezávislých činností lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislé činnosti

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny poberané fyzickou osobou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, z dôvodu zamestnania podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny poberané z tohto výkonu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny poberané fyzickou osobou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prv spomenutom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v tomto druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, začínajúcom sa alebo končiacom sa v tom roku, na ktorý sa príjem vzťahuje, a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v tomto druhom štáte, a
   c) odmeny nie sú odpočítateľné pri určovaní zdaniteľných ziskov stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tomto druhom štáte, a

d) odmeny podliehajú alebo pri aplikácii tohto článku budú podliehať zdaneniu v prv spomenutom štáte.

3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla, ktoré prevádzkuje v medzinárodnej doprave rezident niektorého zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto štáte.

Článok 16

Odmeny riaditeľov

Odmeny riaditeľov a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú umelci (napr. ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci) alebo športovci z ich osobne vykonávaných činností, môžu byť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tejto osobe, ale inej osobe, môžu byť tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

Článok 18

Penzie a anuity

1. Penzie (vrátane vládnych penzií) a anuity vyplácané rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Výraz „anuity“ označuje stanovenú sumu vyplácanú pravidelne v stanovenom čase počas života alebo počas presne vymedzeného alebo zistiteľného časového obdobia na základe záväzku vykonať platby v zodpovedajúcej a plnej náhrade v hotovosti alebo peňažnej hodnote.
3. Akékoľvek výživné alebo iná platba na živobytie, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a ktoré sa vyplácajú rezidentovi druhého zmluvného štátu, podliehajú zdaneniu iba v prv spomenutom štáte.

Článok 19

Verejné funkcie

1. Odmeny iné ako penzie alebo anuity vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu akejkoľvek fyzickej osobe za služby preukázané pri výkone verejných funkcií podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte. Tieto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby preukazované v tomto druhom štáte a príjemca je rezidentom tohto druhého štátu, ktorý

   a) je občanom (štátnym príslušníkom) tohto štátu, alebo

   b) sa nestal rezidentom tohto štátu len na účely preukazovania týchto služieb.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na odmeny za služby preukázané v súvislosti s ktoroukoľvek obchodnou alebo podnikateľskou činnosťou vykonávanou zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 15 alebo článku 16 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 20

Študenti a účastníci kurzov na výkon povolania

Ak študent alebo účastník kurzu na výkon povolania, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu alebo ktorý bol rezidentom tohto štátu bezprostredne pred svojou návštevou v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa prechodne zdržiava v tomto druhom štáte výlučne na účely štúdia alebo výcviku študentov alebo účastníkov kurzov na výkon povolania, dostane platby zo zdrojov mimo

tohto druhého štátu na účely podpory študentov alebo účastníkov kurzov na výkon povolania pri štúdiu alebo výcviku, budú tieto platby oslobodené v tomto druhom štáte od dane.

Článok 21

Príjmy, ktoré neboli výslovne uvedené

1. Časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré neboli výslovne uvedené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, budú zdaniteľné iba v tomto štáte.
2. Akékoľvek takéto príjmy poberané rezidentom jedného zmluvného štátu zo zdrojov druhého zmluvného štátu však môžu byť takisto zdanené v tomto druhom štáte.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na príjmy iné ako príjmy z „nehnuteľného majetku“ definované v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom tam umiestnenej stálej prevádzkarne alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé činnosti zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým sa príjem platí, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V oboch prípadoch sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22

Zdroj príjmu

1. Príjmy, zisky alebo výnosy poberané rezidentom Slovenskej republiky, ktoré podľa ustanovení ktoréhokoľvek článku alebo viacerých článkov 6 až 8 a 10 až 19 môžu byť zdanené v Austrálii, budú sa na účely austrálskych právnych predpisov týkajúcich sa austrálskych daní považovať za príjmy zo zdrojov v Austrálii.
2. Príjmy alebo zisky poberané rezidentom Austrálie, ktoré podľa ustanovení ktoréhokoľvek článku alebo viacerých článkov 6 až 8 a 10 až 19 môžu byť zdanené v Slovenskej republike, budú sa na účely článku 23 ods. 1 a austrálskych právnych predpisov týkajúcich sa austrálskych daní považovať za príjmy zo zdrojov v Slovenskej republike.

Článok 23

Metódy vylúčenia dvojitého zdanenia

1. S výhradou ustanovení právnych predpisov Austrálie, ktorých platnosť príležitostne dovoľuje zápočet na austrálsku daň pri dani zaplatenej v krajine mimo Austrálie (čo nebude mať zásadný vplyv na všeobecné princípy tohto článku), slovenská daň platená podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a v súlade s touto zmluvou, či už priamo, alebo zrážkou z príjmov poberaných osobou, ktorá je rezidentom Austrálie, zo zdrojov v Slovenskej republike, povolí sa zápočet na austrálsku daň platenú z tohto príjmu.
2. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom Slovenskej republiky a nie je rezidentom Austrálie, na účely austrálskej dane vypláca dividendy spoločnosti, ktorá je rezidentom Austrálie a ktorá priamo alebo nepriamo kontroluje nie menej ako desať percent hlasovacích práv prv spomenutej spoločnosti, zápočet uvedený v odseku 1 bude zahŕňať slovenskú daň zaplatenú touto prv spomenutou spoločnosťou z časti ziskov, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. V Slovenskej republike bude dvojité zdanenie zamedzené takto: Slovenská republika pri ukladaní dane svojim rezidentom môže zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené aj v Austrálii, ale povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Austrálii. Takéto zníženie však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené aj v Austrálii.

Článok 24

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, sa domnieva, že opatrenia príslušného úradu zmluvného štátu vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, táto osoba môže bez ohľadu na opravné prostriedky, ktoré poskytuje vnútroštátne právo zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu toho

zmluvného štátu, ktorého je rezidentom. Prípad sa musí predložiť do štyroch rokov od prvého oznámenia opatrenia smerujúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť vhodné riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa zamedzilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy. Takto dosiahnuté riešenie sa uskutoční bez ohľadu na akékoľvek časové obmedzenia obsiahnuté vo vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa spoločne vynasnažia vyriešiť akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri aplikácii tejto zmluvy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne priamo komunikovať s cieľom efektívne naplniť ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať také informácie, ktoré sú dôležité na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Akékoľvek informácie, ktoré zmluvný štát dostal, budú sa udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (včítane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, výkonom alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo sa zaoberajú určovaním odvolaní vo veci daní, ktoré upravuje táto zmluva, a budú sa využívať len na tieto účely.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nebude v žiadnom prípade vykladať tak, že príslušnému úradu niektorého zo zmluvných štátov ukladá povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by boli v rozpore s právnymi predpismi alebo správnym konaním tohto alebo druhého zmluvného štátu, alebo
   b) poskytnúť podrobnosti, ktoré nie sú dostupné na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu, alebo
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo poskytnúť informácie, ktorých prezradenie by mohlo byť v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Nič v tejto zmluve sa nedotkne daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatickým alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných medzinárodných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Oba zmluvné štáty si vzájomne písomne oznámia, že boli splnené požadované zákonné a ústavné postupy potrebné na to, aby táto zmluva nadobudla platnosť.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť dátumom posledného oznámenia, ktoré je uvedené v odseku 1; ustanovenia tejto zmluvy sa budú uplatňovať
   a) v Slovenskej republike,
      (i) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, vo vzťahu k sumám poberaným 1. januára alebo po 1. januári v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť,

(ii) ak ide o ostatné slovenské dane, vo vzťahu k daniam ukladaným za ktorýkoľvek zdaňovací rok, začínajúci sa 1. januára alebo po 1. januári v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť;

b) v Austrálii,

(i) ak ide o dane vyberané zrážkou z príjmov poberaných nerezidentom, vo vzťahu k príjmom poberaným 1. januára alebo po 1. januári v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť,

(ii) ak ide o ostatné austrálske dane, vo vzťahu k príjmom, ziskom a výnosom ktoréhokoľvek roka, v ktorom je poberaný príjem, začínajúceho sa 1. júla alebo po 1. júli v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť.

Článok 28

Vypovedanie

Táto zmluva ostáva v platnosti až do jej vypovedania niektorým zmluvným štátom. Oba zmluvné štáty môžu do 30. júna alebo pred 30. júnom v ktoromkoľvek kalendárnom roku, začínajúcom sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia jej platnosti, poslať druhému zmluvnému štátu diplomatickou cestou písomné oznámenie o vypovedaní; v takom prípade táto zmluva stráca platnosť

a) v Slovenskej republike,

(i) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, vo vzťahu k sumám poberaným 1. januára alebo po 1. januári v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o vypovedaní,

(ii) ak ide o ostatné slovenské dane, vo vzťahu k daniam ukladaným za ktorýkoľvek zdaňovací rok, začínajúci sa 1. januára alebo po 1. januári v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o vypovedaní;

b) v Austrálii,

(i) ak ide o dane vyberané zrážkou z príjmov poberaných nerezidentom, vo vzťahu k príjmom poberaným 1. januára alebo po 1. januári v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o vypovedaní,

(ii) ak ide o ostatné austrálske dane, vo vzťahu k príjmom, ziskom a výnosom ktoréhokoľvek roka, v ktorom je poberaný príjem, začínajúceho sa 1. júla alebo po 1. júli v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o vypovedaní.

Na dôkaz toho dolu podpísaní, na to riadne splnomocnení ich príslušnými vládami, podpísali túto zmluvu.

Dané v Canberre 24. augusta tisíc deväťsto deväťdesiat deväť v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom a anglickom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Austráliu:

Charles Roderick Kemp v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.